

[Brosen.]

med. Det, vi fra vor Side den ene Gang efter den anden har lagt særlig Vægt paa, var at faa en virkelig Bundpris for Destruktionskreaturer. Der er jo paa dette Punkt sket en Stigning; men det tog lang Tid, inden Ministeren og Kødudvalget gik med til 40 Øre pr. kg Kød. Vi mente, det skulde være sket øjeblikkeligt, og at man, sidste Gang vi behandlede Loven, skulde have indført en Bestemmelse derom; men det var ikke muligt at faa Ministeren med.

Hvad angaar selve Destruktionsordningen, kan den efter min Mening aldeles ikke undværes i den nærmeste Fremtid. I en Del københavnske Blade har der for ikke saa længe siden staaet noget om det forfærdelige, der skete i Retning af Tilintetgørelse af Menneskeføde. Jeg mener, at saadanne Udtalelser er fuldkommen Hysteri, for i de fleste Tilfælde har det drejet sig om nogle gamle Køer paa 10—12—14 Aar, som ikke noget Menneske vil hverken købe eller spise.

At saadanne Kreaturer i Tider som dem, vi nu er inde i, bliver lavet til Blod og Kødmeel, behøver efter min Mening ikke at vække Forargelse — noget lignende gør man jo paa mangfoldige Omraader i vort Samfund. Der kunde nævnes mange Eksempler paa, at man, naar en Vare gaar ned i en helt urimelig lav Pris, ser sig om efter Midler til i nogen Grad at hæve Prisen, og paa det Omraade, vi her beskæftiger os med, er der ingen anden Vej at gaa end at skaffe de Dyr til Side, som staaar paa Markedet, og som ingen vil købe, men som alligevel bidrager til at trykke Prisen for de bedre og de gode Varer.

En Destruktion i den kommende Tid kan, som sagt, ikke undværes, selv om den naturligvis godt kan formindskes noget. Vi ved, hvorledes vor Udførsel af Dyr er indskrænket, og vi ved, at det er begrænset, hvad de $3\frac{1}{2}$ Millioner Mennesker inden for Landets Grænser er i Stand til at forbruge. Naturligvis maa Landbruget i allerhøjeste Grad have Opmærksomheden henvendt paa i saa stor Udstrækning som muligt at komme ind paa at lave Konserver, men der er jo ogsaa allerede udfoldet ret betydelige Anstrengelser i den Henseende, idet man adskillige Steder er gaaet i Gang dermed.

Med Hensyn til Slagteafgiftens Anvendelse — og Ministeren mener jo, at der vil indkomme mellem 10 og 11 Millioner — foreslaar Ministeren, at den i Fremtiden skal fordeles paa den Maade, at 2 Mill. Kr. skal stilles til Raadighed til Indkøb af Kød til trængende Personer og 5 Mill. Kr.

til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen. Naar man saa samtidig har i Erindring det Tilskud, der skal ydes efter Lovforslagets § 1, hvad jeg allerede har nævnt, kommer man op paa ca. 8 Mill. Kr. Saa er der jo ikke meget tilbage til den almindelige Destruktion, den bliver i Virkeligheden det rene ingenting; hvis Ministerens Forslag bliver vedtaget, saaledes som det er forelagt, er vi færdige med Destruktionen. Saa har man ikke noget Middel, hvorved man kan forhindre, at Priserne gaar alt for urimelig lavt ned.

Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen er en ganske udmærket Ting, og det er naturligvis noget, som vi i allerhøjeste Grad interesserer os for; men at lade Halvdelen af hele Slagteafgiftens Provenu medgaa hertil, saaledes at vi i Virkeligheden skal løse hele Problemet med denne Lov, mener jeg vil være ganske urigtigt og ganske forfejlet. Der bliver, som jeg allerede har sagt, ikke noget til den almindelige Destruktion, og det mener jeg vi bestemt maa modsætte os. Det er nødvendigt, at vi ogsaa fremdeles har nogen Stimulans mod, at Priserne ikke paa ny synker tilbage. Ja, der var saamænd god Grund til, at de i Virkeligheden kunde stige noget.

Jeg vil i det hele taget sige med Hensyn til Destruktionen netop nu i Efteraarsmaanederne, at der er god Grund til at tro, at en hel Del Dyr nødvendigvis maa tages ud af Besætningerne, idet den Tørke, vi havde sidste Aar, særlig her paa Sjælland, men i det hele taget paa Øerne og enkelte Steder i Jylland, foraarsagede en ualmindelig daarlig, for ikke at sige slet Roeavl; vi har netop derfor fremdeles Brug for en Lov, hvorved en hel Del af disse Dyr kan destrueres.

Jeg er naturligvis enig med Ministeren i, at der er en Lysning paa dette Omraade, Priserne er steget, men Fremtiden ligger jo uhyre usikkert. De Aftaler, vi har med Udlandet, gælder kun til 1. Januar, og hvad der kommer efter den Dag, ved ingen; det er derfor mere end dristigt, naar Ministeren virkelig kan tænke sig, at vi i dette Øjeblik kan nøjes med en Kødordning som den, han her har stillet Forslag om. Naar Sagen bliver henvist til Udvalg, vil mit Parti derfor forbeholde sig at stille Ændringsforslag, idet vi anser det Lovforslag, der er fremsat fra Ministerens Side, for utilfredsstillende, og vi maa derfor søge at faa det noget bedre.

Fibiger: I det Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, som vi nu har til Behand-